

Wtorek, 21 maja 2013 r.

P7_TA(2013)0199

Regionalne strategie na rzecz ośrodków przemysłowych w Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie regionalnych strategii na rzecz ośrodków przemysłowych w Unii Europejskiej (2012/2100(INI))

(2016/C 055/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 162 TFUE, który obejmuje cele Europejskiego Funduszu Społecznego i odnosi się między innymi do celu ułatwiania dostosowania do zmian przemysłowych oraz do zmian w systemach produkcji,
- uwzględniając art. 174 i następne TFUE, które określają cel spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, a także definiują strukturalne instrumenty finansowe realizacji tego celu,
- uwzględniając art. 176 TFUE, który obejmuje Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i dotyczy między innymi rozwoju i zmian strukturalnych regionów, których rozwój następuje bardzo powoli, a także do konwersji podupadających regionów przemysłowych,
- uwzględniając art. 173 (tytuł XVII) TFUE, który obejmuje politykę przemysłową UE i dotyczy między innymi konkurencyjności przemysłu Unii,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 11 września 2012 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 (COM(2012)0496),
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wdrażania synergii funduszy przeznaczonych na badania naukowe i innowacje w rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz siódmego programu ramowego w dziedzinie badań i rozwoju w miastach i regionach, jak również w państwach członkowskich i w Unii ⁽¹⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wkładu polityki spójności w osiągnięciu celów lizbońskich i celów „UE 2020” ⁽²⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie przeglądu wspólnotowej polityki w zakresie innowacji w zmieniającym się świecie ⁽³⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie strategii UE 2020 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 7 października 2010 r. w sprawie polityki spójności i polityki regionalnej UE po 2013 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie polityki przemysłowej w dobie globalizacji ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wnioski z posiedzenia Rady (3057. Rada ds. Konkurencyjności – rynek wewnętrzny, przemysł, badania naukowe i przestrzeń kosmiczna), które odbyło się w Brukseli w dniu 10 grudnia 2010 r., zatytułowane „Polityka przemysłowa w erze globalizacji”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 104.

⁽²⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 120.

⁽³⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 41.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 57.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 371 E z 20.12.2011, s. 39.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 131.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- uwzględniając szóste sprawozdanie Komisji z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie postępów w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej – regiony kreatywne i innowacyjne (COM(2009)0295),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 30 lipca 2009 r. zatytułowany „Przemysł europejski w zmieniającym się świecie – uaktualniony przegląd w podziale na sektory, 2009 r. (SEC(2009)1111),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 września 2009 r. zatytułowany „Przygotowanie się na przyszłość: opracowanie wspólnej strategii w dziedzinie kluczowych technologii wspomagających w UE” (COM(2009)0512),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2010 r. zatytułowany „Projekt przewodni strategii” Europa 2020, – Unia innowacji” (COM(2010)0546),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 2010 r. zatytułowany „Zintegrowana polityka przemysłowa w erze globalizacji. Konkurencyjność i zrównoważony rozwój na pierwszym planie” (COM(2010)0614),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2010 r. zatytułowany „Wnioski z piątego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: przyszłość polityki spójności” (COM(2010)0642),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2011 r. zatytułowany „Polityka przemysłowa – poprawa konkurencyjności” (COM(2011)0642),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie elementów wspólnych ram strategicznych na lata 2014-2020, które dotyczą Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (SWD(2012)0061),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 24 kwietnia 2012 r. w sprawie zasady partnerstwa przy wykorzystywaniu funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych – elementy europejskiego kodeksu postępowania w sprawie partnerstwa (SWD(2012)0106),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2012 r. zatytułowany „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego. Aktualizacja komunikatu w sprawie polityki przemysłowej” (COM(2012)0582),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 10 października 2012 r. zatytułowany „Sprawozdanie na temat konkurencyjności europejskiej”(SWD(2012)0299),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji dotyczący wyników gospodarczych w przemyśle oraz osiągnięć państw członkowskich w dziedzinie konkurencyjności oraz polityki konkurencji (SWD(2012)0298),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 26 maja 2010 r. w sprawie konieczności zastosowania całościowego podejścia do kwestii rewitalizacji miast ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji: „Zintegrowana polityka przemysłowa w erze globalizacji. Konkurencyjność i zrównoważony rozwój na pierwszym planie” (CCMI/083 – CESE 808/2011),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0145/2013),

⁽¹⁾ Dz.U. C 21 z 21.1.2011, s. 1.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- A. mając na uwadze, że termin „przemysł” nie został jasno zdefiniowany i może obejmować cały szereg różnych sektorów;
- B. mając na uwadze, że przemysł jest bez wątpienia jednym z naszych głównych atutów w odniesieniu do konkurencyjności na arenie międzynarodowej, ponieważ bez niego UE nie odgrywałaby tak ważnej roli w zapewnianiu światowej równowagi sił gospodarczych;
- C. mając na uwadze, że sektor przemysłu mógłby odgrywać wiodącą rolę w gospodarce UE, uwzględniając szacunki Komisji, zgodnie z którymi na każde 100 miejsc pracy tworzonych w sektorze przemysłu może powstać od 60 do 200 nowych miejsc pracy w pozostałych gałęziach gospodarki; mając jednak na uwadze, że poziom produkcji przemysłowej spadł z 20 % do 16 % PKB Unii w latach 2008–2011 i że liczba miejsca pracy zmniejszyła się w tym sektorze o 11 %;
- D. mając na uwadze, że Komisja zamierza odwrócić tendencję spadkową w przemyśle UE i podnieść jego wkład w PKB z obecnych 16 % do 20 % do 2020 r.; mając na uwadze, że przemysł jest głównym obszarem inwestycji prywatnych i publicznych w badania naukowe, rozwój i innowacje;
- E. mając na uwadze, że polityka spójności może wspomóc rozwiązywanie problemów strukturalnych, z którymi boryka się sektor przemysłu w Unii, i przyczynić się do realizacji ambitnych celów strategii „Europa 2020”, takich jak przechodzenie na stabilną gospodarkę niskowęglową, efektywną pod względem energetycznym, sprzyjającą integracji społecznej, wspierającą zatrudnienie i wiedzę;
- F. mając na uwadze, że wiele dawnych obszarów uprzemysłowionych w Europie boryka się z podobnymi problemami, jako że w przeszłości doświadczały one długich okresów wzrostu, po których w ostatnich latach nastąpił drastyczny kryzys gospodarczy;
- G. mając na uwadze, że regiony przygraniczne, np. zagłębia górnicze, włókiennicze lub hutnictwa żelaza, często stają w obliczu takich samych wyzwań przemysłowych ze względu na ich wspólne charakterystyczne właściwości terytorialne i współzależność gospodarczą;
- H. mając na uwadze, że w polityce przemysłowej istnieje tendencja do skupiania się na konkretnych codziennych problemach przemysłu, dlatego też często zaniedbuje się jej silny wpływ na regiony;
- I. mając na uwadze, iż badania naukowe dowiodły, że do restrukturyzacji dawnych obszarów uprzemysłowionych należy podejść w sposób bardziej kompleksowy, a takie podejście mogą utrudnić przeszkody administracyjne;
- J. mając na uwadze, że państwa członkowskie, regiony i miasta w UE borykają się z ograniczeniami finansowymi; mając w szczególności na uwadze, że obszary posiadające starą bazę przemysłową niekiedy nie są w stanie przyciągnąć wystarczającej liczby funduszy, aby możliwe było dokonanie ich przekształcenia; mając na uwadze, że fundusze finansowe UE, mające wspomóc działania na rzecz przekształcenia i restrukturyzacji, są niezbędne, by wspierać regionalne i transgraniczne strategie polityczne;
- K. mając na uwadze, że miasta są siłą napędową innowacji i zrównoważonego wzrostu, a ich istotnym zadaniem jest zmierzenie się z wyzwaniami związanymi z dawnymi obszarami uprzemysłowionymi;
- L. mając na uwadze, że potrzebne są nowe i nowatorskie podejścia zintegrowane, których przyjmowanie ułatwiają odpowiednie ramy polityczne oraz inteligentne strategie specjalizacji, aby regiony i miasta mogły realizować swój potencjał w dziedzinie innowacji oraz przekierować swe zasoby przemysłowe na nowo powstałe gałęzie przemysłu i usług oraz zglobalizowane rynki;
- M. mając na uwadze, że potencjał przemysłu kreatywnego i przemysłu kultury nie jest w wystarczający sposób uwzględniany w strategiach reindustrializacji, a przecież sektory te cechują się bardzo dużym potencjałem wzrostu i potencjałem w dziedzinie innowacji i zatrudnienia oraz są czynnikiem spójności społecznej i skutecznym środkiem zwalczania obecnej recesji;
- 1. zwraca uwagę na udostępnianie posiadanych zasobów w ramach polityki spójności i funduszy strukturalnych, kapitalizację systemów inżynierii finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego, a także krajowe, regionalne i miejskie strategie rozwoju gospodarczego służące rekonwersji dawnych obszarów przemysłowych oraz przywracaniu działalności przemysłowej na obszarach przemysłowych dotkniętych kryzysem, których celem jest przywracanie nowoczesnej i zrównoważonej działalności przemysłowej; ubolewa jednak nad tym, że możliwości te nie zawsze stanowią rozwiązanie rzeczywistych trudności, z jakimi borykają się poszczególne regiony, oraz nad tym, że państwa członkowskie i regiony nie w pełni wykorzystują środki z funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w czasach gdy sektor przemysłu bardzo dotkliwie odczuwa skutki kryzysu;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

2. podkreśla, że należy wprowadzić dalsze środki pomocy wspomagające dawne obszary uprzemysłowione, a zwłaszcza obszary monoprzemysłowe, w pomyślnym znajdowaniu nowych ścieżek rozwoju z położeniem nacisku na kulturę i przemysł kreatywny, a także we wspieraniu wykorzystywania opuszczonej infrastruktury, co może odegrać kluczową rolę w przekształcaniu danych obszarów uprzemysłowionych;
3. domaga się bardziej zintegrowanego i systemowego podejścia do odbudowy przemysłu i rozwoju regionalnego, a także do uspoźnienia różnych strategii politycznych na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym, międzyregionalnym i transgranicznym, w trosce o zapewnienie wykorzystania potencjału drzemiącego w sektorze przemysłu europejskiego; podkreśla konieczność utworzenia stref ekonomicznych mających znaczenie dla regionów oraz parków zaawansowanych technologii na zasadzie partnerstw publiczno-prywatnych, aby przyczynić się do rozszerzenia wykorzystywania lokalnych i regionalnych zasobów ludzkich i gospodarczych za pomocą najnowszych technologii;
4. podkreśla, że pomyślność odbudowy przemysłu w połączeniu z rozwojem regionalnym uzależniona jest od istnienia skutecznych strategii politycznych w takich dziedzinach jak polityka spójności, zarządzanie gospodarką, konkurencyjność, badania naukowe i innowacje, energia, agenda cyfrowa, zrównoważony rozwój, przemysł kreatywny i przemysł kultury, nowe kwalifikacje i miejsca pracy itp.,
5. jest zdania, że główne wyzwania stojące przed dawnymi obszarami uprzemysłowionymi polegają na:
 - fizycznej regeneracji gruntów,
 - odnowie infrastruktury mieszkalnej i socjalnej,
 - odnowie infrastruktury pod kątem potrzeb nowych gałęzi przemysłu,
 - rozwoju infrastruktury szerokopasmowej, która podnosi atrakcyjność danego obszaru;
 - konieczności przekwalifikowania bezrobotnych pracowników oraz podjęciu działań na rzecz kształcenia ustawicznego w celu stworzenia miejsc pracy skupiających się na wysokiej jakości kształceniu siły roboczej, a zwłaszcza ludzi młodych, w dziedzinie technologii;
 - stymulowaniu zatrudnienia transgranicznego, innowacji, szkoleń, odbudowy środowiska oraz opracowywaniu strategii podniesienia atrakcyjności regionów;
 - konieczności promowania przedsiębiorczości za pomocą unijnych strategii zatrudnienia dostosowanych do konkretnych potrzeb, a także dostosowywaniu umiejętności i kwalifikacji ludności oraz przedsiębiorczości do nowych wymogów wynikających z wyzwań gospodarczych, technologicznych, zawodowych i środowiskowych;
 - zrównoważonej odnowie omawianych obszarów, przy jednoczesnym zagwarantowaniu tworzenia obszarów zielonych tam, gdzie to możliwe;
 - odtworzeniu podstawy gospodarczej oraz stworzeniu warunków do inwestowania,
 - rozwiązaniu problemów związanych z ekologią,
 - przeszkodach finansowych oraz braku możliwości finansowania bezpośredniego,
 - opracowywaniu rozwiązań w dziedzinie inteligentnych strategii specjalizacji pozwalających na odnowę przemysłową i dywersyfikację gospodarczą;
6. podkreśla, że centralnym punktem strategii regionalnych dla ośrodków przemysłowych powinny być środki ochrony jakości gleby, wody i powietrza, zachowanie regionalnej i lokalnej różnorodności biologicznej i zasobów naturalnych oraz oczyszczanie gruntów i wody, tak aby szkodliwe dla środowiska substancje przestały się do niego przedostawać;
7. uważa, że ważne jest, by strategie dla ośrodków przemysłowych obejmowały zintegrowane podejście do możliwych form zrównoważonego transportu do i z tych ośrodków, obejmujące surowce, towary i pracowników, jak i konieczną infrastrukturę, istniejącą czy planowaną, a ponadto zauważa, że takie podejście może pomóc zredukować ślad środowiskowy ośrodków przemysłowych i miejskich oraz sprawić, że potrzeby społeczności będą zaspakajane przy jednoczesnej ochronie zasobów naturalnych i kapitału oraz przyczynianiu się do poprawy zdrowia ludności;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

8. jest zdania, że wskutek procesu rozszerzenia UE pogłębiły się rozbieżności pomiędzy regionami, w związku z czym uwaga opinii publicznej odwróciła się od dawnych obszarów uprzemysłowionych, którym brak odpowiednich możliwości inwestycyjnych dla realizacji konkretnych strategii rozwoju regionalnego;
9. wzywa Komisję, by dokonała oceny aktualnej sytuacji panującej na dawnych obszarach uprzemysłowionych, wskazała główne wyzwania, przed jakimi stoją, a także zaoferowała im informacje i wsparcie w zakresie demokratycznego rozwoju strategii regionalnych, na podstawie szeroko zakrojonego partnerstwa, które mogłyby poprawić perspektywę zrównoważonego rozwoju tych regionów z wykorzystaniem ich wewnętrznego potencjału;
10. podkreśla, że wzmocnienie bazy przemysłowej gospodarki jest niezbędne, by sprzyjać dalszemu wzrostowi gospodarczemu i tworzeniu miejsc pracy, a także by czynić postępy w realizacji celów i we wdrażaniu środków w ramach strategii „Europa 2020” oraz że zasoby przemysłowe będące częścią dziedzictwa kulturowego, historycznego i architektonicznego oraz wiedza fachowa dostępna na dawnych obszarach uprzemysłowionych mogą stworzyć niezastąpioną podstawę tego procesu, a zatem należy je zachować i dostosować do nowych potrzeb;
11. zauważa, że wiele byłych ośrodków przemysłowych oferuje ogromny potencjał poprawy efektywności energetycznej przez zastosowanie nowoczesnej technologii i standardów budowlanych, co z kolei przyniosłoby korzyści zarówno gospodarce regionalnej, jak i środowisku;
12. powtarza, że spośród dawnych obszarów uprzemysłowionych, które podjęły próbę zbadania nowych możliwości rozwoju regionalnego, największy sukces odniosły te, które oparły swe strategie na swych zdolnościach, cechach i doświadczeniach z przeszłości, a także na atutach terytorialnych i dziedzictwie przemysłowym;
13. zwraca uwagę, że obszary miejskie mają ogromne znaczenie dla innowacyjności i zrównoważonego wzrostu oraz że wysiłki na rzecz przekształcenia nie mogą przynieść rezultatów bez odpowiednich inwestycji w tej dziedzinie, jako że bez działania w obszarze budownictwa i transportu miejskiego nie uda się osiągnąć celów UE;
14. jest zdania, że upadek większości dawnych obszarów uprzemysłowionych wynika częściowo z oparcia na monostrukturach; jest zdania, że opieranie gospodarki wyłącznie na monostrukturach jest nieproduktywne oraz że podstawą zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy jest zróżnicowana gospodarka;
15. wzywa Komisję do opracowywania koncepcji i instrumentów politycznych łączących Fundusz Spójności i fundusze strukturalne z podejściem do polityki przemysłowej, aby wspierać transformację strukturalną dawnych obszarów uprzemysłowionych w nowoczesne obszary przemysłowe;
16. jest przekonany, że regionalne strategie przemysłowe muszą opierać się na zintegrowanym podejściu obejmującym zatrudnienie, szkolenie i element edukacyjny, mającym na celu promowanie sektorów o potencjale wzrostu mogących przyczynić się do trwałego tworzenia miejsc pracy na szczeblu lokalnym i regionalnym, zwłaszcza dla ludzi młodych, np. innowacyjne MŚP, w ramach programu na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw i MŚP (COSME); podkreśla szczególną rolę, jaką w opracowywaniu strategii regionalnych na rzecz obszarów uprzemysłowionych odgrywają miasta; uważa, że miasta mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia inteligentnego wzrostu; w związku z tym zwraca uwagę, że szczególnie miasta, w których znajdują się dawne obszary uprzemysłowione, mają ogromny potencjał, który UE powinna w pełni wykorzystać; wzywa Komisję do zintensyfikowania dialogu z zainteresowanymi miastami w celu nadania im większej rangi jako bezpośrednim partnerom UE;
17. podkreśla, że w szczególności wsparcie termomodernizacji budynków pomoże regionom zredukować emisje dwutlenku węgla, tworzyć lokalne miejsca pracy oraz zaoszczędzić pieniądze konsumentów obniżając koszty ogrzewania;
18. wzywa Komisję, by wykorzystywała efekty synergii pomiędzy polityką spójności a polityką przemysłową, aby wspierać konkurencyjność i wzrost oraz pomagać państwom członkowskim, regionom i miastom w znalezieniu podstawy dla strategii rozwoju przemysłowego, realizowanych na poziomie regionalnym;
19. jest przekonany, że nie istnieje specjalny plan dotyczący strategii regionalnych dla obszarów przemysłowych dla całej UE oraz że do opracowywania strategii regionalnych najodpowiedniejsze jest podejście lokalne i regionalne; wzywa Komisję do wspierania badań naukowych w dziedzinie gospodarki prowadzonych na szczeblu regionalnym w kontekście inicjatywy „Horyzont 2020”, która umożliwia opracowywanie regionalnie dostosowywanych strategii dla większej liczby dawnych obszarów uprzemysłowionych;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

20. podkreśla, że w procesie planowania strategii rozwoju regionalnego należy wziąć pod uwagę cechy regionów; zatem, mając na uwadze model, jaki oddolne strategie rozwoju obszarów wiejskich (np. LEADER) zapewniają obszarom wiejskim, uważa, że należy wspierać oddolne inicjatywy na rzecz rozwoju obszarów miejskich;
21. wzywa Komisję do korzystania z doświadczeń z przeszłości, zdobytych w takich obszarach jak Manchester w Wielkiej Brytanii, Lille we Francji, Essen i Zagłębie Ruhry w Niemczech, a także Bilbao w Hiszpanii, gdzie pomoc finansowa ze strony UE przyczyniła się do przekształcenia i restrukturyzacji dawnych obszarów uprzemysłowionych, aby opracowywać przyszłe strategie dla innych regionów w UE;
22. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne skutki przyznania tytułu Europejska Stolica Kultury miastom i aglomeracjom, które w przeszłości borykały się z zastojem przemysłowym, np. Glasgow czy Lille, i podkreśla znaczenie kultury i kreatywności jako katalizatorów odnowy obszarów miejskich i poprawy atrakcyjności regionów;
23. podkreśla, że odbywająca się w sposób zrównoważony odnowa dawnych obszarów uprzemysłowionych trwa dziesięciolecia i jest procesem, którego wysokie koszty niejednokrotnie przewyższają zdolności administracyjne i finansowe lokalnych organów administracji publicznej; w związku z tym podkreśla konieczność rozszerzania pomocy technicznej przeznaczanej dla wspólnot oraz publicznych organów regionalnych i lokalnych;
24. podkreśla, że nowy instrument zintegrowanej inwestycji terytorialnej, zaproponowany w art. 99 projektu rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów na nowy okres finansowania 2014–2020, może umożliwić opracowywanie strategii regionalnych wykraczających poza granice administracyjne;
25. wzywa państwa członkowskie, by unikały formułowania zbyt złożonych przepisów dotyczących beneficjentów pomocy; powtarza, że w dziedzinach, w których istnieją zasady na szczeblu UE, można znieść zasady opracowane na szczeblu lokalnym, aby uniknąć dublowania się zasad lub ich kolidowania ze sobą;
26. wzywa Komisję, by stworzyła bazę danych dotyczącą istniejących parków przemysłowych i stref działalności regionalnej, tak aby można było wskazać najlepsze modele, które dałoby się zastosować także w innych regionach, oraz powiązać te modele z lokalnymi i regionalnymi długoterminowymi strategiami rozwoju, oraz aby oferowała im doradztwo w zakresie sposobu wykorzystywania funduszy w procesie przekształcania;
27. uważa, że należy w większym stopniu wspierać rozwój ducha przedsiębiorczości wśród ludzi młodych poprzez otwarcie dostępu do funduszy europejskich i udzielanie porad przedsiębiorstwom;
28. wzywa państwa członkowskie do dokładania starań, by dawne obszary uprzemysłowione w pełni korzystały z krajowych i europejskich środków finansowych, tak aby UE mogła rozpocząć „nową rewolucję przemysłową”;
29. podkreśla potrzebę dalszego skoncentrowania wsparcia w zakresie polityki spójności na przekształcaniu przemysłowym regionów w następujących dziedzinach: innowacje i inwestycje w przedsiębiorstwach, integracja społeczna, zintegrowane podejście do rozwoju obszarów miejskich oraz odnowa tych obszarów;
30. wzywa państwa członkowskie, by wspierały swe regiony w zakresie uczestnictwa w opracowywaniu inteligentnych strategii w dziedzinie specjalizacji; powtarza, że sukces regionów zależy od dostosowanych do ich potrzeb zrównoważonych strategii rozwoju; zwraca uwagę, że w wielu przypadkach lokalne organy administracji publicznej nie mogą uzyskać niezbędnej wiedzy fachowej i koniecznego doświadczenia bez pomocy Komisji i państw członkowskich;
31. jest zdania, że trzeba tworzyć obszary uprzemysłowione, które staną się bodźcem dla rozwoju miast; twierdzi, że należy położyć większy nacisk na działania w dziedzinie badań naukowych, innowacji i kształcenia, przypominając kreatywną rolę uniwersytetów w tej dziedzinie; wspiera utworzenie sieci innowacji, konkurencyjności i przedsiębiorczości na szczeblu regionalnym, z myślą o zachęcaniu do tworzenia ściślejszych powiązań między uniwersytetami, przedsiębiorstwami i ośrodkami wiedzy, z pożytkiem dla rozwoju nowych rodzajów działalności przemysłowej w celu zachęcania do rozwoju strategii specjalizacji sektorowej oraz propagowania tworzenia klastrów przemysłowych; wzywa Komisję Europejską i zainteresowane państwa członkowskie do tego, aby wymagały większej przejrzystości przy podziale pomocy dla odnośnych zainteresowanych podmiotów;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim.

P7_TA(2013)0201

Energia odnawialna na europejskim wewnętrznym rynku energii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie bieżących wyzwań i szans związanych z energią odnawialną na europejskim wewnętrznym rynku energii 2012/2259(INI)

(2016/C 055/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Energia odnawialna: ważny uczestnik europejskiego rynku energii” wraz z towarzyszącymi mu dokumentami roboczymi (COM(2012)0271),
 - uwzględniając art. 194 ust. 1 TFUE,
 - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Plan działania w zakresie energii do roku 2050” (COM(2011)0885),
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji towarzyszący wnioskowi dotyczącemu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (SEC(2008)0057),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii ⁽²⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 2003/54/WE ⁽³⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Rozwoju Regionalnego oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0135/2013),
- A. mając na uwadze, że udział energii odnawialnej w koszyku energetycznym Europy zwiększa się w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej oraz wnosi istotny wkład w bezpieczne, niezależne, zróżnicowane i niskoemisyjne dostawy energii w Europie;
- B. mając na uwadze, że ogólnoeuropejski potencjał energii odnawialnej nie został jeszcze w pełni wykorzystany do celów dostaw energii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94.